

NIEDZIWNO (9) *av*

niedziwno (8), **niedziwnie** (1); niedziwno *LibLeg, RejKup, RejKupSekl, BudNT, SkarJedn* (2), *SkarŻyw, KochSz*; niedziwnie *KwiatKsiąż*.

W pisowni łącznej (5), *w rozłącznej* (4).

Oba e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w nie-, -o oraz zwykle w -e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

W funkcji orzecznika: nic dziwnego, nie ma się czemu dziwić (9) : Bo ci to fałszywi Apościołowie robotnicy zdradliwi/ przetworzeni w Apościoły. A nie dziwno [*Non est magnum*]/ bo (y) łam łzاتاⁿ przetwarza fię w án-ioła swiátłe^{go}. *BudNT 2.Cor 11/14; SkarJedn 335*; Tedy powiádał iáko niołac go żadnego ciężaru nie czuł. A to nie dziwno. A iáko miał ciężkość wczuć/ niołac tego co go nośił? *SkarŻyw 101*.

niedziwno komu (1): Niedziwno mi chcesz pośeł Iż znam żes tak profity ołyeł *RejKup t3*.

Ze zdaniem dopełnieniowym [że, iż (4), aby (1)] (5): abi takowy bily karany nyedziwno. *LibLeg 10/94*; niedziwno że nas Ociecz naś niebieskj karę *RejKupSekl a4v*; przeto oni zbroie iako członki łwe właściwe opatrowali y bronili iey. A niedziwnie to czynili [*prawdopodobnie bład zam.:* iż to czynili]/ abowiem gdyż fię często będąc żywymi wzbroi okazowali/ tedy też to zacześć łobie niemałą poczytali/ gdy wniew wgrob włożeni bywali. *KwiatKsiąż N3; SkarJedn 164; KochSz C3*.

Cf DZIWNIE

KW